

Risaleleri Çok Okumak Bizi Hayattan Soyutlar mı?

Risaleleri bir zikir kitabı olarak okuyacaksak, Kur'an'ın her bir harfinin en az on sevabı vardır. Onu okumak daha makbuldür. Bu eserleri çok okumanın bir gayesi vardır. Tıpkı Kur'an'ı okumamızın bir gayesi olduğu gibi...

Din muamelattır. Yaşamaktır. Kur'an ve tefsirleri ise muamelatımıza istikamet vermek içindir. Okumak, ibadetin sadece bir boyutudur. Ayet-i Kerimelerde, çok bilip yaşamayanlar şiddetli bir şekilde kınanmaktadırlar. Sirtında kitap taşıyan merkeplere benzetilmektedirler. **Haram olmayan toplulukları ve ortamları kendimize haram etmek gibi bir selahiyetimiz yoktur.** Meşru ortamlara okuyan insanlar daha çok girmeli ve okuduklarını bir şekilde o insanlarla paylaşmalıdır. Efendimizin (asv) panayırları değerlendirmesi gibi...

Kastamonu Lahikası'nda ve Yirminci Lem'adan aldığımız aşağıdaki tespitler de gösteriyor ki; hedefimiz, manevi makam peşine düşmek değil, belki bildiklerimizle başkalarının imanını kurtarmaya koşmaktır. Madem gaye rızayı ilahidir. Öyleyse vesilenin mahiyetine bakılmaz. En basit ve sıradan bir davranış dahi önemli bir ibadet hükmüne geçebilir.

"Hem, zevkli ve cazibedar velayet tereşşuhatı karşısında Risale-i Nur'un hizmetindeki meşakkat, mücahede, külfet bulunduğundan..."

"Risale-i Nur'a hizmet ise, imanı kurtarıyor; tarikat ve şeyhlik ise, velayet mertebeleri kazandırıyor. Bir adamın imanını kurtarmak ise, on mümini velayet derecesine çıkarmaktan daha mühim ve daha sevaplıdır. Çünkü iman, saadet-i ebediyeyi kazandırdığı için bir mümine, küre-i arz kadar bir saltanat-ı bakiyeyi temin eder. Velayet ise, müminin cennetini genişlettirir, parlattırır. Bir adamı sultan yapmak, on neferi paşa yapmaktan ne kadar yüksek ise, bir adamın imanını kurtarmak, on adamı velî yapmaktan daha sevaplı bir hizmettir." (1)

"Ehl-i hakkı sukuttan ve zilletten kurtarmayı en birinci ve en mühim bir vazife-i uhreviye telâkki edip, yüzer âyât ve ehâdis-i Nebeviyenin şiddetle emrettikleri uhuvvet, muhabbet ve teavünü yapıp, bütün hissiyatınızla, ehl-i dünyadan daha şiddetli bir surette meslektaşlarınızla ve dindaşlarınızla ittifak ediniz, yani, ihtilâfa düşmeyiniz."

" 'Böyle küçük meseleler için kıymetli vaktimi sarf etmektense, o çok kıymetli vaktimi zikir ve fikir gibi kıymetli şeylere sarf edeceğim.' deyip çekilerek ittifakı zayıflandırmayınız. Çünkü bu mânevî cihadda küçük mesele zannettiğiniz, çok büyük olabilir. Bir neferin, bir saatte, mühim ve hususî şerâit dahilindeki nöbeti bir sene ibadet hükmüne bazen geçmesi gibi, bu ehl-i hakın mağlûbiyeti zamanında, mânevî mücahede mesâilinde, küçük bir mesele sarf olunan senin kıymetli bir günün, o neferin o saati gibi bin derece kıymet alabilir, bir günün bin gün olabilir. Madem livechillâhtır, o işin küçüğüne, büyüğüne, kıymetli ve kıymetsizliğine bakılmaz. İhlâs ve rızâ-i İlâhî yolunda zerre, yıldız gibi olur. Vesilenin mahiyetine bakılmaz, neticesine bakılır. Madem neticesi rızâ-i İlâhîdir ve mayası ihlâstır; o küçük değildir, büyüktür." (2)

Dipnotlar:

(1) bk. [Kastamonu Lahikası, \(52. Mektup\)](#)

(2) bk. [Lem'alar, Yirminci Lem'a.](#)